

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. oktober 2004

om en procedure efter EF-traktatens artikel 81, stk. 1

(Sag COMP/C.38.238/B.2) — Råtabak — Spanien

(meddelt under nummer K(2004) 4030)

(Kun den engelske, den italienske og den spanske udgave er autentiske)

(2007/236/EF)

Den 20. oktober 2004 vedtog Kommissionen en beslutning om en procedure efter EF-traktatens artikel 81. I henhold til artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ offentliggør Kommissionen herved parternes navne og beslutningens hovedindhold, herunder de pålagte sanktioner, idet den tager hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres. Beslutningen findes i en version, der ikke er fortrolig, og som er tilgængelig i sin fulde ordlyd på sagens autentiske sprog og Kommissionens arbejdssprog på følgende websted: http://europa.eu.int/comm/competition/index_da.html

RESUME AF BESLUTNINGEN

1. INDLEDNING

Beslutningen behandler to horisontale overtrædelser, som er begået af henholdsvis virksomheder, der forarbejder råtabak, og repræsentanter for råtabakproducenterne i Spanien.

Forarbejdningsevireksomhedernes overtrædelse vedrører aftaler og/eller samordnet praksis enten direkte mellem de fire virksomheder, der er beskæftiget med første forarbejdning af råtabak i Spanien, nemlig Compañía española de tabaco en rama, SA (Cetarsa), Agroexpansión SA (Agroexpansión), World Wide Tobacco España (WWTE) og Tabacos españoles SL (Taes) (i det følgende benævnt under et »forarbejdningsevireksomhederne«) og en italiensk forarbejdningsevireksomhed, Deltafina SpA (Deltafina), eller, fra 1999 og frem, gennem deres sammenslutning ANETAB. Dette hemmelige kartel havde til formål hvert år, fra 1996 til 2001, at fastsætte den (maksimale) gennemsnitlige leveringspris for hver råtabaksort og at fordele de mængder af de enkelte råtabaksorter, der skulle indkøbes. I de sidste tre år aftalte forarbejdningsevireksomhederne også de prisgafler for de enkelte råtabaksorters kvalitet, der er anført i prislisterne i bilagene til »dyrkningskontrakterne«, og de yderligere betingelser der skulle gælde (dvs. den gennemsnitlige mindstepris pr. producent og pr. producentsammenslutning).

Producenternes overtrædelse vedrører aftaler og/eller samordnet praksis mellem de tre landbrugsforeninger i Spanien ⁽²⁾: ASAJA, UPA og COAG og sammenslutningen af landbrugs kooperativer, CCAE ⁽³⁾, (i det følgende omtalt under et som »producentrepræsentanterne«). Formålet med dette kartel var hvert år, i hvert fald fra 1996 til 2001, at fastsætte de prisgafler for hver råtabaksorts kvalitet, der er anført i prislisterne i bilaget til »dyrkningskontrakterne« og de yderligere betingelser.

2. SAGENS OPRINDELSE OG PROCEDUREN

Kommissionen indledte denne procedure på eget initiativ med kontrolundersøgelser hos flere spanske forarbejdningsevireksomheder og andre markedsdeltagere mellem den 3. og den 5. oktober 2001.

Ved brev af 16. januar 2002 meddelte de fire spanske forarbejdningsevireksomheder og deres sammenslutning, ANETAB, at de ville samarbejde med Kommissionen i henhold til samarbejdsmeddelelsen af 1996, og fremsendte en række beviser på sagens faktiske omstændigheder. Desuden meddelte de Kommissionen, at de pr. 3. oktober 2001 havde bragt deres praksis til ophør.

⁽¹⁾ EUT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Asociación agraria de jóvenes agricultores (ASAJA), Unión de pequeños agricultores (UPA) og Coordinadora de organizaciones de agricultores y ganaderos (COAG).

⁽³⁾ Confederación de cooperativas agrarias de España (CCAIE).

Under proceduren blev der rettet flere henvendelser til de deltagende parter, herunder det spanske ministerium for landbrug, fiskeri og fødevarer (landbrugsministeriet), om de spanske regler for landbrugsprodukter.

Den 11. december 2003 indledte Kommissionen proceduren i denne sag og vedtog en klagepunktsmeddelelse med en opfordring til adressaterne om at udtale sig skriftligt eller på en mundtlig høring, der blev afholdt den 29. marts 2004.

3. PARTERNE

3.1. Forarbejdningsvirksomhederne

Beslutningen er rettet til de fire spanske forarbejdningsvirksomheder (Cetarsa, Agroexpansión, WWTE og Taes) og Deltafina samt nogle af disse virksomheders moderselskaber.

Cetarsa er en offentlig virksomhed, der indtil 1990 havde lovfæstet monopol på forarbejdning af råbotak i Spanien. Virksomheden er stadig den største spanske forarbejdningsvirksomhed og aftog i 2001 ca. 67,6 % af den råtabak, der blev afsat i Spanien i det pågældende år.

Agroexpansión blev oprettet i 1988 af dens formand som en familiedrevet virksomhed. I første halvår 1997 blev hele virksomhedens kapital dog overtaget af Intabex Netherlands BV (Intabex), der er et helejet datterselskab af Dimon Inc. (Dimon). I 2001 aftog Agroexpansión ca. 15,7 % af den råtabak, der blev afsat i Spanien det pågældende år.

Siden maj 1998 har WWTE for 90 %'s vedkommende været kontrolleret af det amerikanske multinationale selskab Standard Commercial Corporation (SCC) gennem to helejede datterselskaber: Standard Commercial Tobacco Co. Inc. (SCTC) og Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation (TCLT). Fra 1995 til maj 1998 ejede SCC to tredjedele af WWTE's kapital gennem TCLT. I 2001 aftog WWTE ca. 15,7 % af den råtabak, der blev afsat i Spanien det pågældende år.

Taes er et datterselskab af Universal Corporation Group. Indtil december 2002 ejede Universal Leaf Tobacco Company Inc. (Universal Leaf), der er et helejet datterselskab af Universal Corporation, 90 % af Taes' aktier. Siden december 2002 har Taes været et helejet datterselskab af Universal Leaf. I 2001 aftog Taes ca. 1,6 % af den råtabak, der blev afsat i Spanien det pågældende år.

Deltafina er et helejet datterselskab af Universal Corporation i Italien og dermed Taes' søsterselskab. Det er ansvarligt for Universal-koncernens aktiviteter i Europa. Det køber størstedelen af den tobak, som Taes aftager i Spanien, samt en

betydelig del af to andre spanske forarbejdningsvirksomheders tobak.

Beslutningen er også rettet til WWTE's og Agroexpansións moderselskaber, da de hæfter solidarisk for datterselskabernes adfærd.

Efter høringen af parterne besluttede Kommissionen at indstille proceduren med hensyn til Universal Corporation, Universal Leaf, Intabex og ANETAB. For de tre førstnævnte vedkommende mente Kommissionen ikke, at den havde tilstrækkelige beviser på, at de havde øvet afgørende indflydelse på Deltafina og Taes (for Universal Corporations og Universal Leafs vedkommende) og Agroexpansión (for Intabex' vedkommende). Den fastslog dog, at Agroexpansións øverste moderselskab, Dimon, var ansvarligt. Hvad ANETAB angår, mente Kommissionen ikke, at der forelå tilstrækkelige beviser på, at ANETAB's adfærd var adskilt fra dens medlemmers adfærd.

3.2. Producenterne

Beslutningen er også rettet til tre landbrugsforeninger (ASAJA, UPA og COAG) og sammenslutningen af landbrugskooperativer, CCAE, der alle repræsenterer tobaksproducenterne.

Efter høringen af parterne besluttede Kommissionen at indstille proceduren med hensyn til FNCT, ACOTAB og TABARES, idet den konkluderede, at de handlede som sektorafdelinger af ASAJA (hvad FNCT angår) og UPA (hvad ACOTAB og TABARES angår).

4. DEN BERØRTE SEKTOR: SPANSK RÅTOBAK

Produktionen af råtabak i EU udgør ca. 5 % af råtabakproduktionen på verdensplan. Grækenland, Italien og Spanien er de førende tobaksproducenter i EU og tegner sig for henholdsvis 38 %, 37,5 % og 12 % af produktionen i EU. Råtabakproduktionen i EU er undergivet en kvoteordning (se nedenfor).

Den råtabak, som fremstilles af avlerne, er ikke noget ensartet produkt. EU-retten anerkender otte forskellige sorter. I Spanien er Bright den almindeligste sort. Inden for hver sort skelnes der mellem forskellige kvaliteter, som bestemmes af industrien og i sidste instans ved private forhandlinger. Efter tørring sælger producenterne tobakken til forarbejdningsvirksomhederne i partier, hvis pris afhænger af den tobaks kvalitet, de indeholder.

5. REGLER FOR RÅTOBAK

Både produktionen af råtabak og salget af den til forarbejdningsvirksomheder er undergivet såvel EU-bestemmelser som national lovgivning.

5.1. Den fælles markedsordning for råttobak

Den fælles markedsordning for råttobak blev indført i 1970 ved Rådets forordning (EØF) nr. 727/70 ⁽¹⁾. Den blev i 1992 afløst af Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 ⁽²⁾, der blev ændret væsentligt i 1998 ved Rådets forordning (EF) nr. 1636/98 ⁽³⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 2848/98 ⁽⁴⁾.

Den fælles markedsordning for råttobak omfatter i) en produktionsvoteordning og ii) støtte til producenterne gennem en præmieordning for produktion af råttobak.

Der ydes kun præmier for tobak, der fremstilles inden for kvoten (med visse tilpasninger). Siden 1998 har udbetalingen af den del af fællesskabspræmien (den såkaldte variable del) været knyttet til tobakkens kvalitet, som afspejles i prisen. Udbetalingen af den variable del af præmien er overladt til producentsammenslutningerne.

Ifølge den fælles markedsordning skal hver producent eller producentsammenslutning og hver virksomhed, der foretager den første forarbejdning, indgå såkaldte »dyrkningskontrakter« ved begyndelsen af hvert produktionsår (omkring marts-maj, når tobaksplanterne udplantes), hvor de aftaler »kontraktpriser« for hver kvalitet inden for de enkelte sorter. På dette trin angives priserne ofte som et prisinterval. I Spanien angives kontraktpriserne som en række prisgafler for de forskellige kvaliteter inden for en bestemt tobakssort (f.eks. Bright). Prisgaflerne i dyrkningskontrakterne er ret brede. Det skal dog bemærkes, at den endelige pris (eller »leveringsprisen«) først kan fastsættes, når høsten finder sted (dvs. mellem oktober og januar), og at den kan variere betydeligt i forhold til »dyrkningskontraktprisen«, afhængigt af kvalitet, mængder og yderligere forhandlinger.

EU-retten fremmer oprettelsen af brancheorganisationer, hvor producenter og forarbejdningsvirksomheder kan samarbejde om at få markedet til at fungere effektivt. Fastsættelse af priser og kvoter er udtrykkeligt forbudt. Ingen af de sammenslutninger, der er involveret i denne sag, er brancheorganisationer i EU-rettens forstand.

5.2. National lovgivning

I Spanien er forhandling og indgåelse af standarddyrkningskontrakter mellem producentrepræsentanterne og forarbejdningsvirksomhederne reguleret ved lov af 1982 og kongeligt dekret af 1985. Formålet med disse overordnede regler (herefter også landbrugsministeriets tiltag) var (indtil 2000) at anspore producenter og forarbejdningsvirksomheder til fælles forhandlinger

⁽¹⁾ EFT L 94 af 28.4.1970, s. 1. Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 860/92 (EFT L 91 af 7.4.1992, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 215 af 30.7.1992, s. 70. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 864/2004 (EUT L 161 af 30.4.2004, s. 48. Berigtiget i EUT L 206 af 9.6.2004, s. 20).

⁽³⁾ EFT L 210 af 28.7.1998, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 17. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1809/2004 (EUT L 318 af 19.10.2004, s. 18).

om »dyrkningskontraktpriserne«. Fra 2000 har en ny lov krævet, at de kontraherende parter aftaler kontraktpriserne individuelt.

6. DEN PRAKSIS, BESLUTNINGEN VEDRØRER

6.1. Forarbejdningskartellet

De fire spanske forarbejdningsvirksomheder og Deltafina aftalte den (maksimale) gennemsnitspris, de skulle betale ved levering for hver tobakssort, uanset kvaliteten ((maksimal) gennemsnitlig leveringspris), og de mængder tobak, som de hver især kunne aftage. Herigennem ønskede forarbejdningsvirksomhederne at undgå, at forhandlingerne med producenterne på leveringstidspunktet kunne presse priserne op over et niveau, de ville finde acceptabelt. Beslutningen omfatter perioden 1996-2001. Fra 1998 anvendte de også et avanceret kontrol- og håndhævelses-system (herunder regelmæssig informationsudveksling og obligatoriske tobaksoverførsler) vedrørende deres respektive adfærd ved leveringen. Fra 1999 til 2001 aftalte forarbejdningsvirksomhederne også indbyrdes »kontraktpriserne« (prisgafler og yderligere betingelser), som de ville foreslå producentrepræsentanterne under forhandlingerne om den årlige standarddyrkningskontrakt.

6.2. Producentkartellet

Producentrepræsentanterne aftalte de »kontraktpriser« (prisgafler og yderligere betingelser), som de ville foreslå forarbejdningsvirksomhederne under forhandlingerne om standarddyrkningskontrakten.

Med hensyn til de yderligere prisbetingelser er der tale om gennemsnitlige mindstepriser pr. producent og pr. producentsammenslutning for hver tobakssort uanset de forskellige kvaliteter. Det skal bemærkes, at de gennemsnitlige mindstepriser pr. producentsammenslutning i sagens natur stadig ville kunne stige efter forhandlingerne på leveringstidspunktet.

7. RETLIG VURDERING

Kommissionen fastslår i beslutningen, at ovennævnte praksis skal betragtes som to særskilte (og vedvarende) overtrædelser af traktatens artikel 81.

Alle de deltagere i overtrædelserne, som beslutningen er rettet til, er virksomheder eller virksomhedssammenslutninger som omhandlet i traktatens artikel 81.

Aftaler og/eller samordnet praksis, der direkte eller indirekte medfører fastsættelse af salgspriser eller fordeling af mængder, er ifølge sagens natur konkurrencebegrænsende. Disse former for praksis er specielt omhandlet i EF-traktatens artikel 81, stk. 1.

En sådan adfærd kan påvirke samhandelen mellem Spanien og andre medlemsstater, da den omfatter hele det spanske marked og vedrører et produkt (råtobak), som er et mellemprodukt til forarbejdet tobak, der eksporteres i vid udstrækning.

Beslutningen rejser spørgsmålet om, hvorvidt Rådets forordning nr. 26 af 4. april 1962 om anvendelse af visse konkurrence-regler inden for produktion og handel med landbrugsvarer⁽¹⁾ (forordning nr. 26) kan anvendes på den omhandlede praksis. Den konkluderer, at den restriktive praksis i denne sag ikke kan betragtes som »nødvendig« for at nå den fælles landbrugspolitik mål og derfor falder helt ind under traktatens artikel 81, stk. 1.

Endelig konkluderes det i beslutningen, at hverken national lovgivning eller ministeriel praksis forpligtede forarbejdningsvirksomhederne til at aftale maksimale gennemsnitlige leveringspriser for råtobak eller at opdele de mængder tobak, der skulle aftages af de enkelte forarbejdningsvirksomheder. Den krævede heller ikke, at forarbejdningsvirksomhederne og producenterne kollektivt skulle aftale »kontraktpriserne« (prisgafler eller yderligere betingelser) og udelukkede heller ikke alle muligheder for konkurrence mellem dem. Aftalerne og/eller den samordnede praksis mellem producentrepræsentanterne på den ene side og forarbejdningsvirksomhederne på den anden falder derfor ind under traktatens artikel 81, stk. 1.

8. DET ANSVAR, DER PÅHVILER DELTAFINA SAMT WWTE'S OG AGROEXPANSIÓN'S MODERSELSKABER

Beslutningen fastslår, at Deltafina, på trods af, at selskabet ikke var nogen aktiv forarbejdningsvirksomhed i Spanien, deltog fuldt ud i forarbejdningskartellet, fordi det spillede en vigtig rolle på det spanske marked for råtobak af bl.a. følgende årsager: 1) selskabet var tre af de spanske forarbejdningsvirksomheders største kunde, 2) det var den absolut største aftager af tobak i Spanien, og 3) det var datterselskab af Universal-koncernen med ansvar for det europæiske marked.

Beslutningen fastslår også, at Dimon (for Agroexpansión) og SCC, TCLT og SCTC (for WWTE) øvede afgørende indflydelse på deres datterselskaber i den pågældende periode og derfor bør hæfte solidarisk for deres datterselskabers adfærd.

9. BØDER

9.1. Overtrædelsens grovhed

Ved vurderingen af overtrædelsens grovhed må der tages hensyn til, at produktionen af råtobak i Spanien udgør 12 % af EU's produktion. Markedet er forholdsvis beskedent (i 2001

blev der købt tobak i Spanien for ca. 25 mio. EUR) og er ret koncentreret i et enkelt område i Spanien, nemlig Extremadura.

Overtrædelserne anses dog for at være meget alvorlige, da der er tale om fastsættelse af priserne på råtobaksorterne i Spanien og (hvad forarbejdningsvirksomhederne angår) fordeling af mængderne.

Selv om Kommissionen ikke er i besiddelse af afgørende beviser på, hvordan producenternes og forarbejdningsvirksomhedernes overtrædelser rent faktisk har påvirket markedet, kan det siges, at forarbejdningskartellet i hvert fald siden 1998 blev anvendt og håndhævet fuldt ud og må have haft en reel indvirkning på markedet.

På grundlag af ovenstående konkluderer Kommissionen, at de to overtrædelser må betragtes som meget alvorlige. Ved fastsættelsen af bødernes grundbeløb tager den dog hensyn til, at markedet er af forholdsvis begrænset størrelse.

9.2. Virksomhedernes individuelle betydning og bødernes afskrækkende virkning

i) Hvad forarbejdningskartellet angår (herunder Deltafina), mener Kommissionen, at bøderne bør stå i forhold til de enkelte implicerede parter bidrag til den ulovlige adfærd og deres markedsstilling.

På denne baggrund konkluderer Kommissionen, at Deltafina som udgangspunkt bør pålægges den højeste bøde på grund af sin stærke markedsstilling, jf. punkt 8 ovenfor.

De spanske forarbejdningsvirksomheders bidrag til den ulovlige adfærd kan anses for at have været stort set ens. Bødernes grundbeløb bør dog tage hensyn til virksomhedernes forskellige størrelse og markedsandele.

Med en andel på ca. 67 % af markedet for køb af spansk råtobak er Cetarsa langt den førende spanske virksomhed, når det gælder den første forarbejdning af råtobak, og bør placeres i en kategori for sig selv og pålægges den højeste bøde. Agroexpansión og WWTE har begge markedsandele på ca. 15 % og bør som udgangspunkt pålægges den samme bøde. Endelig bør Taes, som er den absolut mindste deltagende forarbejdningsvirksomhed med en markedsandel på 1,6 % pålægges den laveste bøde.

⁽¹⁾ EFT 30 af 20.4.1962, s. 993/62.

Da Agroexpansi3n og WWTE indg3r i store koncerner, som denne beslutning ogs3 er rettet til, anvendes der en multiplikatorfaktor p3 henholdsvis 2 og 1 1/2 p3 deres b3der for at sikre en tilstr3kkelig pr3eventiv virkning.

- ii) Hvad producentrepr3senterernes adf3rd ang3r, konkluderer beslutningen, at de af nedenst3ende 3rsager kun b3r p3l3gges en symbolsk b3de.

Selv om de g3ldende nationale regler ikke p3lagde producentrepr3senterne og forarbejdningsvirksomhederne at aftale prisg3fler og yderligere betingelser i f3llesskab, blev det n3vnt i »standarddyrkningskontrakterne«, der blev forhandlet fra 1995 til 1998, at alle producentrepr3senterne skulle forhandle i f3llesskab med hver enkelt forarbejdningsvirksomhed om prislisterne og de yderligere betingelser for tobakssalget. I 1999 godkendte landbrugsministeriet endog de prislister, der allerede var blevet forhandlet i f3llesskab af alle producentrepr3senterne og de fire forarbejdningsvirksomheder. Disse lister var vedf3jet som bilag til den »standardkontrakt«, der blev offentliggjort i den spanske statstidende det p3g3ldende 3r. Endelig indb3d landbrugsministeriet i 2000 og 2001 repr3senterne for de to sektorer til en r3kke m3der — hvoraf nogle blev afholdt i selve ministeriet — med henblik p3 at n3 til enighed om prislisterne. Herved opfordrede ministeriet s3ledes producenterne til at forts3tte deres f3lles forhandlinger om disse prislister.

P3 denne baggrund erkendes det i beslutningen, at de regler, der ligger til grund for de kollektive forhandlinger om standardkontrakterne, kunne skabe betydelig usikkerhed om, hvorvidt producenternes adf3rd var lovlig. Desuden var det offentligt kendt, at der foregik forhandlinger om standardkontrakter, og hvad disse resulterede i, og ingen myndigheder havde nogen sinde betvivlet, at de var forenelige med EU-retten eller spansk lovgivning, inden denne procedure blev indledt.

Beslutningen p3l3gger derfor de enkelte producentrepr3senter en symbolsk b3de p3 1 000 EUR. I betragtning af at de f3r p3lagt en symbolsk b3de, bliver anvendelsen af andre kriterier for b3defasts3ttelse irrelevante for dem.

I betragtning af ovenst3ende fasts3ttes b3dernes grundbel3b i denne sag s3ledes:

— Deltafina	8 000 000 EUR
— Cetarsa	8 000 000 EUR
— WWTE	1 800 000 × 1,5 = 2 700 000 EUR
— Agroexpansi3n	1 800 000 × 2 = 3 600 000 EUR
— Taes	200 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR

— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR

9.3. Overtr3delsens varighed

Den restriktive praksis, hvori forarbejdningsvirksomhederne og Deltafina medvirkede, varede mere end fem 3r og fire m3neder. Derfor skal de enkelte producenters b3der forh3jjes med 50 %.

B3dens grundbel3b fasts3ttes derfor til f3lgende:

— Deltafina	12 000 000 EUR
— Cetarsa	12 000 000 EUR
— WWTE	4 050 000 EUR
— Agroexpansi3n	5 400 000 EUR
— Taes	300 000 EUR

9.4. Sk3rpene omst3ndigheder

Kommissionens sagsakter viser rent faktisk, at Deltafina var primus motor ved udarbejdelsen, anvendelsen, h3ndh3velsen og forhandlingen af de aftaler om (maksimale) gennemsnitlige leveringspriser og m3ngder, der blev indg3et mellem forarbejdningsvirksomhederne efter 1996. Selskabet opbevarede ogs3 forarbejdningsvirksomhedernes konkurrencebegr3nsende aftaler. B3dens grundbel3b for Deltafinas vedkommende b3r derfor forh3jjes med 50 %.

9.5. Formildende omst3ndigheder

Den spanske lovgivning, der dannede baggrund for anvendelsen af de restriktive aftaler og den restriktive praksis, er en formildende omst3ndighed i forbindelse med forarbejdningsvirksomhedernes aftale om prisg3fler og yderligere betingelser, som blev indg3et f3r de offentlige forhandlinger om standarddyrkningskontrakten med producentrepr3senterne.

I forbindelse med den hemmelige aftale om (maksimale) gennemsnitlige leveringspriser og fordeling af m3ngder strakte forarbejdningsvirksomhedernes adf3rd sig langt ud over det relevante retsgrundlag for de offentlige forhandlinger og aftalerne med producentrepr3senterne. Kommissionen mener dog, at de offentlige forhandlinger i en vis udstr3kning fastlagde de materielle rammer for forarbejdningsvirksomhedernes adf3rd og derfor m3 betragtes som en formildende omst3ndighed for forarbejdningsvirksomhederne.

Ovenst3ende formildende omst3ndigheder betyder s3ledes for forarbejdningsvirksomhedernes adf3rd, at b3dernes grundbel3b neds3ttes med 40 % i forhold til de b3der, som forarbejdningsvirksomhederne (inkl. Deltafina) ellers ville have f3et p3lagt.

Efter at de skærpende og de formildende omstændigheder er taget i betragtning, fastsættes bøderne til følgende:

— Deltafina	13 200 000 EUR
— Cetarsa	7 200 000 EUR
— WWTE	2 430 000 EUR
— Agroexpansión	3 240 000 EUR
— Taes	180 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR

9.6. Bødens maksimumsbeløb

Efter artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 kan bøden for hver af de virksomheder, som har deltaget i overtrædelsen, ikke overstige 10 % af den samlede omsætning i det foregående regnskabsår.

I den foreliggende sag hæfter SCC, SCTC, TCLT og Dimon som moderselskaber for WWTE og Agroexpansión in solidum for de bøder, der pålægges deres datterselskaber, og deres omsætning på verdensplan skal tages i betragtning ved fastsættelsen af maksimumsgrænsen på 10 %.

Da Cetarsas årsomsætning for 2003 androg 48,42 mio. EUR, skal bøden i dette tilfælde nedsættes til 4,842 mio. EUR. Det er ikke nødvendigt i denne forbindelse at tilpasse de bøder, der pålægges alle de øvrige adressater.

9.7. Anvendelsen af samarbejdsmeddelelsen af 1996

Både forarbejdningsvirksomhederne og producentrepræsentanterne har på forskellige trin i undersøgelsen anmodet om favorabel behandling i henhold til Kommissionens meddelelse af 1996 om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager.

Cetarsa, Agroexpansión, WWTE, Taes og Deltafina anmodede om favorabel behandling i henhold til samarbejdsmeddelelsen af 1996 inden udstedelsen af klagepunktsmeddelelsen og gav hovedsagelig Kommissionen oplysninger om den måde,

markedet fungerede på, virksomhedernes konkurrencebegrænsende praksis og sagens nærmere omstændigheder.

I betragtning af Taes' særlige værdifulde samarbejde under proceduren (især hvad Deltafinas deltagelse angår) og den omstændighed, at virksomheden ikke på noget tidspunkt har bestredet de faktiske omstændigheder i klagepunktsmeddelelsen, bør dens bøde nedsættes med 40 % i forhold til, hvad den ville have fået pålagt, hvis ikke den havde samarbejdet med Kommissionen som anført i afsnit D, punkt 2, første og andet led, i samarbejdsmeddelelsen af 1996.

Cetarsa og WWTE opnår en bødenedsættelse på 25 % på grund af de oplysninger, de har givet Kommissionen, men ud fra den betragtning, at de i deres svar på klagepunktsmeddelelsen bestred de faktiske omstændigheder.

Agroexpansión får en bødenedsættelse på 20 % på grund af de oplysninger, den har givet Kommissionen, men ud fra den betragtning, at den i sit svar på klagepunktsmeddelelsen bestred de faktiske omstændigheder og benægtede, at der skulle være tale om et hemmeligt forarbejdningskartel.

Endelig får Deltafina en bødenedsættelse på 10 % på grund af sit begrænsede samarbejde med Kommissionen under proceduren.

De bøder, der skal pålægges i henhold til artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003, fastsættes derfor til følgende:

— Deltafina	11 880 000 EUR
— Cetarsa	3 631 500 EUR
— WWTE	1 822 500 EUR (SCC, SCTC og TCLT in solidum)
— Agroexpansión	2 592 000 EUR (Dimon in solidum)
— Taes	108 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR